

POSTANOWIENIE

20 grudnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 20 grudnia 2023 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P. spółki jawnej w K.
przeciwko T. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej P. spółki jawnej w K.
od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu
z 27 kwietnia 2022 r., X Ga 1474/21,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powód P. sp.j. w K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z 27 kwietnia 2022 r., zaskarżając ten wyrok w całości, wnosząc o jego uchylenie i orzeczenie co do istoty sprawy. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący wskazał, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona ze względu na naruszenie art. 647 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli zaskarżone nią orzeczenie zapadło wskutek oczywistego naruszenia prawa, zaś oczywiste naruszenie prawa powinno być rozumiane jako widoczna, bez potrzeby dokonywania pogłębionej analizy jurydycznej, sprzeczność wykładni lub stosowania prawa z jego brzmieniem albo powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (zob. postanowienia SN: z 26 lutego 2001 r., I PKN 15/01, i z 17 października 2001 r., I PKN 157/01). Skarżący powinien wykazać kwalifikowaną postać naruszenia

przepisów prawa materialnego lub procesowego, widoczną *prima facie*, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (postanowienie SN z 11 grudnia 2009 r., II PK 223/09). Ma to być przy tym zasadność łatwo dostrzegalna już nawet przy pobieżnej lekturze skargi (postanowienie SN z 7 maja 2010 r., V CSK 459/09).

Skarżący nie wykazał, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, pomijając przytoczone w nim fragmenty jednego orzeczenia Sądu Najwyższego i trzech wyroków Sądów Apelacyjnych (k.3-4 skargi), składa się w istocie z jednego akapitu (k.2-3 skargi). Skarżący zarzuca, że Sąd Okręgowy błędnie nie zakwalifikował łączącej strony umowy, jako umowy o roboty budowlane. We wniosku nie zostały jednak wskazane takie elementy spornej umowy, które przemawiałyby za postulowaną przez skarżącego kwalifikacją, nie została przytoczona i omówiona argumentacja Sądów *meriti*, a także nie zostało wyjaśnione, jakie konsekwencje dla rozstrzygnięcia ma przyjęta przez Sąd drugiej instancji kwalifikacja umowy, a w szczególności, dlaczego odmienna ocena charakteru umowy miałyby prowadzić do wydania wyroku o innej treści niż zaskarżony skargą. Taka konstrukcja wniosku wyklucza przyjęcie, że skarga jest oczywiście uzasadniona.

Nie jest przy tym rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w treści uzasadnienia skargi, a zwłaszcza podstaw kasacyjnych, jeżeli strona nie powołała ich we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (postanowienia SN: z 5 kwietnia 2017 r., II CSK 688/16; z 4 lipca 2017 r., III CSK 64/17; z 10 maja 2018 r., I CSK 800/17).

Według Sądu Najwyższego, nie ma przy tym innych przyczyn uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, w szczególności nieważności postępowania (art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

(D.Z.)

[ms]

